

عنوان مقاله:

تأثیر تراکم بوته و نیتروژن بر ویژگی های فنولوژیکی، ظرفیت فتوسنتزی و خصوصیات کیفی توده بومی گوار (Cyamopsis tetragonoloba (L.) Taub.

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 52، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حیدر مفتاحی زاده - استادیار، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران

محمدحسن عصاره - استاد، موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثر تراکم بوته و کود نیتروژن بر خصوصیات فنولوژیکی، کیفی، ظرفیت فتوسنتزی و اجزای عملکرد توده بومی گوار، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در شهرستان ایرانشهر در سال زراعی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ اجراء گردید. عامل اصلی با چهار سطح تراکم بوته (۲۵، ۴۵، ۶۰ و ۸۵ بوته در متر مربع) و عامل فرعی، چهار سطح کود نیتروژن از منبع اوره (صفر، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره) بود. نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد اثر تراکم بوته بر تمامی صفات مورد بررسی، به جزء کربوهیدرات، صمغ و پروتئین، در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود. مقایسه میانگین تراکم بوته نشان داد تیمار ۲۵ و ۸۵ بوته در مترمربع به ترتیب دارای بیشترین و کمترین تعداد شاخه فرعی بودند. تیمار ۴۵ و ۸۵ بوته در مترمربع، به ترتیب دارای بیشترین و کمترین میانگین عملکرد بذر و عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار) بودند. اثر متقابل ۱۰۰ کیلوگرم کود نیتروژن در تراکم ۶۰ بوته در مترمربع دارای بیشترین درصد پروتئین و اثر متقابل صفر کیلو کود نیتروژن و تراکم ۴۵ بوته در مترمربع دارای حداقل درصد پروتئین بودند. نتایج نشان داد برای دستیابی به عملکرد بذر و صمغ مطلوب، تیمار تراکم ۴۵ بوته در مترمربع و ۵۰ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار برای توده بومی گرمیت پیشنهاد می‌شود.

کلمات کلیدی:

پروتئین، صمغ، عملکرد بذر، کربوهیدرات، لوبیای خوشه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293371>

